

[Indenrigsministeren]

udgiftspræs eller den »byrde«, det pågældende område, som f.eks. daginstitutionsområdet, normalt vil siges at udgøre for en gennemsnitskommune. Det kan være faktorer som befolkningens fordeling på forskellige aldersgrupper, antal børn af enlige forsørgere osv. Dette arbejde må bl.a. ses i relation til den udligningsordning af udgiftsbehov mellem kommuner og amtskommuner, der er fastlagt i loven om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

Som et led i dette arbejde er det naturligt at sammenholde de beregnede udgiftsbehov på et område med den service, en kommune yder på det pågældende område. Som et talmæssigt udtryk for en given serviceydelse anvendes typisk kommunens udgifter på området, f.eks. på daginstitutionsområdet de budgetterede nettodriftsudgifter til dagpleje og daginstitutioner. Servicemålet på området opgøres derefter som forholdet mellem de budgetterede nettodriftsudgifter og det beregnede udgiftsbehov og er altså et forenklet talmæssigt udtryk for kommunens serviceniveau på området.

Servicemålet kan således være et hjælpemiddel for kommunalbestyrelsen og den kommunale forvaltning ved vurderingen og prioriteringen af de forskellige kommunale udgiftsområder.

### Spm. nr. S 806

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (17/7 84) af:

**Ingerlise Koefoed (SF):**

»Kan ministeren bekræfte, at statens filmcentral skal indtægtsdække sin virksomhed ved bl.a. at forhøje priserne for leje af film, og vil ministeren redegøre for, hvilke følger dette vil få for prisen for udlejning og for de kommuner og institutioner, der fremtidigt skal betale mere for leje af film til undervisningsbrug m.v.?«

### Begrundelse

Det synes efterhånden at være en udbredt opfattelse i den statslige administration, at staten kan rette op på et budget ved at pålægge sine institutioner at udføre indtægtsdækket virksomhed og dermed overføre udgifterne til de kommuner og institutioner,

som i forvejen må se deres budget nedskåret på grund af statens indgreb i bloktilskudene. Dermed fritager staten sig selv for ubehagelighederne ved at nedsætte sin service og påfører så til gengæld kommunerne, der jo har den mere direkte kontakt til brugerne, at nedsætte deres.

Vel er det i finansudvalget mod SFs stemmer vedtaget, at forskellige institutioner for fremtiden skal udføre indtægtsdækket virksomhed, men en forudsætning for en sådan burde vel være, at man ikke derved gjorde den decentralisering, som de fleste regeringspartier jo officielt støtter, til en parodi.

Da der jo i undervisnings- og børneinstitutioner, i biblioteker og foreninger lægges megen vægt på formidling af film og billeder, og da kulturpolitikken i dag må omfatte alle medier, vil det være temmelig katastrofalt og diskriminerende for de mennesker, der får mere oplevelse og information ud af billeder end af tryk og radio, hvis den vigtige og meget benyttede virksomhed, som statens filmcentral udfører, bliver forringet.

*Svar* (24/7 84):

**Ministeren for kulturelle anliggender** (Mimi Stilling Jakobsen):

Ifølge et cirkulære af 5. april 1984 fra finansministeriet skal statsinstitutioner, der producerer varer eller udfører tjenesteydelser, under visse forudsætninger med hjemmel på de årlige bevillingslove kunne få status som indtægtsdækket virksomhed.

Jeg kan oplyse, at der ikke på nuværende tidspunkt er truffet nogen beslutning om at indføre denne ordning på statens filmcentral. Dette vil heller ikke ske uden nøje undersøgelse af, hvilke fordele og ulemper der for statens filmcentrals vedkommende knytter sig til indførelse af indtægtsdækket virksomhed.

Jeg kan derimod oplyse, at kulturministeriet i forbindelse med udarbejdelsen af det forslag til finanslov for 1985, som vil blive fremlagt i august måned, har forudsat, at statens filmcentral budgetterer med højere indtægter. Efter de foreliggende oplysninger vil den nævnte indtægtsforøgelse medføre, at satserne for filmleje vil komme til at ligge i en størrelsesorden på 30 kr. pr. film ved leje af en enkelt film og 20 kr. pr. film i et abonnement, der omfatter 50 film. Disse satser må efter ministeriets vurdering betegnes som be-